

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 544. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm29707/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

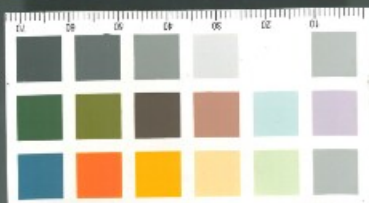
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Magnesia, hvorpaa han taalmodig „gik under Naget“ og underkastede sig hvad Fædsels-Vilkaar Romerne vilde foreskrive *). Disse Vilkaar fandt Folk nu vel saa mildt, at i det Mindste Publius Scipio maatte være besvulget, om ikke med Penge, saa dog med sin Søn, som Kongen havde fanget og foræret ham; men vi maae sige, at her nogen Romer i Hemmelighed ladet sig betale for at fæste Antiochos den Fæd, han fik, da har han kun narret Kongen; thi han maatte ikke blot afstaae Landet „foran Lauros,“ som han godt kunde undvære, men udløse 15000 Talenter, som selv for ham var mange Penge; maatte ikke blot udløse sine Skibe og Elephanter, men forpligte sig til ingen Rye at anskaffe, ikke blot love ei at bekriige Rogen i Europa eller af Romernes Bunds-Forsvarer, men ogsaa, om de bekriigede ham, ingen af deres Stæder at beholde, enten med det Onde eller med det Gode, og for alt dette skilts og hvert tredje Aar omvælte tyve Gibster, som Romerne selv maatte vælge **). Antiochos var altsaa fra nu af, ligesaa vel som Cumens i Pergamo, der fik Støets-Delen af de aftraandede Lande at besejre, kun Romernes Stat-Holder, og naar Man finder det for lidt bundet ved een Strid, i en splinterig Verdens-Deel, da gior Man Romernes Været og sætter dem i Klasse med Hverdags-Møbere og Døgn-Tyranner, der i deres forte Galgen-Grift aldrig tør tænke paa Frem-Tiden og agte Intet for deres, uden hvad der i en Hast kan adslægges. Men saaledes tænkte ikke de ærværdige Romerske „Fædre,“ det var dem Nok, naar de ved første Sammen-Stød med en Magt kunde bvinge den til „at gaas under Naget,“ og Resten, der maatte følge af sig selv, overlod de rolig til Tiden, og gjorde det i Asien saameget heller, som de maatte have Tid til

*) Plinius XXXVII. 37—44.

**) Polyb (Selskabs-Brudstykker) XXIV. XXXV.

at sætte sig ind i de nye Forhold og vilde ei befatte sig med mere ad Gangen, end de kunde bringe i Deben og vente at beholde.

Hvad Kar det egentlig var, Scipionerne triumpherede over Ufen, ved Man neppe med Visshed, men efter Livius var det fem Kar mellem den anden Puniske Krig og Slaget ved Kynosephate og syv mellem dette og Slaget ved Magnesia, saa enten gik Antiochos under Naget i Slutningen af den 149de eller i Begyndelsen af den næste Olympiade (ved 180 f. Ch.), hvad ikke engang for ham, end sig da for os, gjorde tydelig Forskiel.

Hvordan det nu gik de søndige Kæmper, kan Man vel omtrent slutte sig til; men Noget af hvad Man derom har fundet værdt at optegne kan dog ogsaa vel være godt at glemme, da det i alle Maader koster Lys paa Forholdet mellem Græck og Romersk.

Saasnart Antiochos var sluppet fra Thermoplae, og Borge-Mester Manius havde indtaget Heraklea ved Foden af Ida, som Kæmperne havde besat, kaldt Medes naturligtvis paa Fribytterne, saa de sendte Bud til Borge-Mesteren om Færd, men han lod dem svare, han bedrøbt nu just Bøtte ud til dem der tog Heraklea, saa han havde andet at befille end at snakke med dem, de kunde sig Lucius Flaccus, hvad de vilde. Naturligtvis begyndte nu Gesandterne med at tale om de mange Tjenesker, de havde gjort Romernes, men det sagde Lucius dem strax, de skulde tie komfille med, for det var glemt over deres flammelige Trøstshed, og Enden blev da, at de overled Alting til Manius paa „Tro og Love,“ men det havde paa „Latin“ en ganske egen Betydning, som de mindst drømde om. Saameget Latin lærde de imidlertid snact, da deres Femand Phoenias, med Fiert, kom til Borge-Mesteren for at faae Medes paa Sagen; thi han havde en

